

Untitled, 12,5x13cm, 2009

Noek Zwaan
ROGI'S TEKENING

Het liefst bleef ik als dertienjarige thuis om te tekenen, veilig in mijn kamer, maar ik moest elke dag naar school. Ik voelde me ongemakkelijk over alles, verdrietig zonder reden en nergens thuis. Vooral niet daar waar bijna duizend luidruchtige, vrolijke leerlingen waren. Ik voelde me alleen en ergens kwam dat goed uit want ik wilde niet opvallen, onzichtbaar zijn.

Op school zwierf een opmerkelijke jongen rond. Hij had een grote neus en een scherpe maar treurige blik: hij zag me. Ik probeerde hem te ontlopen. Dat lukte niet want hij was in de gangen en op de trappen van de school, in de kantine, buiten op straat, en zelfs op de tennisbaan, waar hij urenlang een bal tegen de muur sloeg met het racket in zijn rechterhand en zijn linkerarm in een mitella (of misschien was het andersom).

Het doordringende kijken viel niet te vermijden en daar werd ik een beetje bang van.

Pas jaren daarna spraken we elkaar maar de band die ontstaan was door het kijken, het opgemerkt worden, die was er al lang daarvoor.

We raakten bevriend en ik begon zijn tekeningen te verzamelen.

Naar deze tekening kijk ik vaak en hij blijft boeien. Het is een kleine krachtige tekening met felgekleurde en zwarte vormen en lijnen. Er wordt iets dringends verteld maar de betekenis staat niet vast.

Ik zie een (joodse?) man met hoed en een (knielende?) vrouw. En daarnaast een vijver met vissen en een raadselachtige vorm: is het een wiel of een klok op een scheefhangende kerk

of een glas-in-loodraam? Het geheel straalt iets religieus uit. Door de gebogen houding heeft deze vorm ook iets van een Madonnabeeld met een wiel of een stralenkrans als hoofd.

Het wiel is het middelpunt van de tekening en laat zien dat alles in beweging is. Of verwijst het misschien naar het boeddhistische begrip Samsara: de cyclus van het bestaan, het steeds terugkerende lijden, het eeuwigdurende ronddolen?

Alles is vervormd en in beweging, alles wiebelt en wankelt. Het is een gefragmenteerde eenheid, een versplinterde wereld vol tegenstellingen: er is lichtheid in het donker en orde in de chaos.

Kortgeleden ontdekte ik dat met grillige gouden lijnen bovenin een formule geschreven staat, bijna onzichtbaar, het is niet goed te ontcijferen. Niets is wat het lijkt.